

ویژه نامه یازدهمین انتخابات مجلس

پیشنامه

اختلاف در وجود و صحت دموکراسی در حکومت اسلامی مسئله ای بود که از ابتدای شروع حرکت های مشروطه خواهان آغاز و تا تشکیل نظام جمهوری اسلامی ایران ادامه داشت و تا کنون نیز گهگاهی جای بحث دارد. بسیاری بودند و هستند که بر توافق این دو مهم دچار شک و ابهام اند. اما بسیاری نیز همچون رهبر جمهوری اسلامی ایران "آیت الله سیدعلی خامنه ای" معتقداند: **آنان که دموکراسی را موافق با نظام اسلامی نمی دانند، اسلام را به خوبی نشانخته اند.**

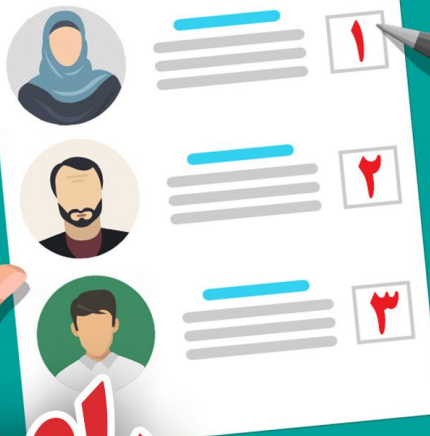
با اینکه در اسلام توافق یا رد صریحی در مورد حق تأثیر مستقیم ملت بر تصمیمات حکومت نیامده است، بر رد و عدم آن نیز تأکیدی صورت نگرفته. در واقع جدای از فقه دیگر مذاهب اسلامی، شیعه برای ملت حداقل جایگاه مشورت را قائل است و با توجه به اصول متعدد اسلام بر آزادی اراده و اختیار و چه بسا در نهایت مفهوم بهشت و دوزخ می توانیم دریابیم که حتی اگر در سرنوشت خود جبرگرا باشیم یا با هر نوع دیدگاه و ایدئولوژی متفاوتی نخواهیم تا در سرنوشت جامعه خود دخیل باشیم، به هر صورت نسبت به نتایج آن مسؤولیم. پس در چنین شرایطی اختلاف دانستند میان اسلام و مردم سالاری نیازمند دلایلی مبرم خواهد بود.

● واژه انتخاب

انتخاب در لغت و کتب فرهنگ به معنای برگزیدن است. در اصطلاح سیاسی، انتخاب یعنی برگزیدن و شایسته دانستن اشخاص مدنظر از بقیه نمایندگان است. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای تصدی مناصب ریاست جمهوری، مجلس خبرگان رهبری، نمایندگی مجلس شورای اسلامی و شوراهای محلی انتخابات در نظر گرفته است. انواع انتخابات نیز به انتخابات مستقیم مانند ریاست جمهوری و انتخابات غیرمستقیم مانند انتخاب رهبری از طریق خبرگان رهبری تقسیم می شود.

اهمیت انتخابات در ایران از وضع قانون انتخابات تا تشکیل ستاد انتخابات و همچنین ورود شورای نگهبان و سایر نهادها کاملاً مشخص و واضح است. انتخاب سالم نه تنها در سیاست بلکه در زندگی انسان ها نیز موثر است و گاهی انتخاب درست موجب موفقیت انسان در عرصه های مختلف می شود و در نقطه مقابل انتخاب نادرست و ناشایست می تواند منجر به شکست و عدم موفقیت انسان در جنبه های مختلف زندگی شود. از آنجایی که گفته شد یکی از مصادیق تعیین سرنوشت، انتخابات سیاسی است پس لازم است تا در این انتخاب مهم نیز دقت به خرج دهیم چرا که این انتخاب در زندگی چندین

مجلس شورای اسلامی

رای نمیدهم!

عادل اسماعیل پور

در جوامع سیاسی که در آن تفکیک قوا صورت گرفته است، هر قوه اهمیت خاص خود را دارد و مانند چرخ دنده های ساعت در راستای هم عمل می کنند و در عین حال نیز مستقل هستند همین وابستگی قوا به یکدیگر است که باعث نفوذ انتخاب نادرست در دیگر قوا می شود. نتیجه اینکه مجلس (قوه مقننه) و دولتی (قوه مجریه) که هر دو حاصل انتخاب نادرست ما باشند در راستای هم قرار گرفته و فساد عظیمی را تشکیل می دهند. البته این فساد عظیم و گسترده را می توان با انتخاب درست و سالم از بین برد و حتی از شکل گیری آن جلوگیری کرد که نتیجه آن پیشرفت جامعه و انسانیت است. متأسفانه امروزه حتی ما در جامعه سیاسی و فضای تبلیغاتی و انتخاباتی کشور شاهد خرید و فروش رای و خرید و فروش شناسنامه هستیم که این امر نشان می دهد که جامعه ما چقدر از انتخاب سالم دور است و می توان گفت چیزی شبیه به یک جامعه آرمانی و رویایی است البته با توجه به بیانات مقام معظم رهبری و همچنین رشد بینش افراد و توجه بیشتر آنها بر آینده خویش، جامعه مقدار کمی به اهمیت انتخاب خود پی برده است. جمله معروفی وجود دارد که می گوید: **دموکراسی فاسد بهتر از نبود دموکراسی است.** طبیعتاً هر شخصی دوست دارد که نماینده مدنظرش انتخاب شود اما سوال اساسی این است که نماینده وی مناسب و شایسته نمایندگی ملت است یا مردم آینده خود را فدای علاقه خود می کنند؟

تعیین سرنوشت در دست خودمان است اگر کشوری عاری از فساد و مشکلات می خواهیم باید رای دهیم و این رای ما نباید ناشی از تعصبات قبیله ای و قومی و نژادی و علایق بلکه باید انتخابی از روی فکر و صلاحیت و شایستگی باشد. اگر نمایندگان ما این ویژگی ها را دارا باشند در آن صورت می توان مجلس را در راس همه امور دانست و کشوری در مسیر پیشرفت و جامعه ای عاری از مشکلات داشت

میلیون نفر تأثیرگذار خواهد بود. امروزه فضای سیاسی کشور پر از وعده های انتخاباتی رنگارنگ است که دهان هر کسی را آب می اندازد (عمل کردن یا عمل نکردن با خودشان) اهمیت انتخاب سالم و تأثیر آن را و همچنین انتخاب نادرست و غلط را می توان با نگاهی گذرا به انتخابات گذشته جمهوری اسلامی ایران دریافت. انتخاب حسن بنی صدر به عنوان اولین رئیس جمهور ایران را با توجه به اقداماتش می توان انتخابی غلط و نادرست نامید که همین انتخاب غلط منجر به عقب افتادگی کشور شد. امری که امروزه موجب از بین رفتن اهمیت انتخاب سالم و درست می شود فضای تبلیغاتی نمایندگان است که با وعده های دور از ذهن و شاید غیرممکن موجب تحریف ذهن مردم شده و آنها را از انتخاب سالم و نماینده شایسته دور می سازد. اینکه نماینده شایسته کیست و چه ویژگی هایی دارد در بحث نامی گنجد اما اولین و بارزترین ویژگی نماینده شایسته، از جنس مردم بودن و به عبارتی درد قشر ضعیف کشیدن است. نماینده ای که با هزینه تبلیغات فراوان روی کار می آید طبیعتاً پس از انتخاب شدن در صدد جبران هزینه های تبلیغاتی خود است و این امر نتایج غیرمنتظره ای در بر دارد. رواج انتخاب سالم در جامعه بستگی به بینش و ذهنیت افراد جامعه دارد. آیا جامعه آمادگی پذیرش انتخاب سالم و درست را دارد یا همه در تلاش برای پیروزی نماینده خود هستند؟ با اطلاعاتی که شورای نگهبان از نمایندگان کنونی مجلس که از قضا رد صلاحیت هم شده اند می توان پی برد که جامعه ایران هنوز انتخاب سالم و اهمیت آنرا درک نکرده است و بخش زیادی از مشکلات جامعه ناشی از انتخاب ناسالم و ناکارآمدی مجلس است که برمی گردد به انتخاب ما! اینجاست که اهمیت تک تک آرا ما مشخص می شود و مجلسی که به گفته امام خمینی: باید در راس امور باشد به نهادی منفعل تبدیل می شود

ارتباط با نشریه

شماره تماس: +98 919 051 1841
ایمیل: Charkhe.ut@gmail.com

Charkhe.ut

چشمواره انصراف

احسان حسین زاده

نخبگان سینمای ایران دانست. این جملات با واکنش تندتر **پولاد کیمیایی** فرزند مسعود کیمیایی همراه بود. او محکومیت پدرش توسط شهاب حسینی را بی‌احترامی و بی‌انصافی نسبت به پدر بزرگ خود دانست و بازیگرانی مثل او را کوچکتر از مسعود کیمیایی که وی را از معماران سینمای ایران می‌داند به شمار آورد و از انصراف پدر خود حمایت کرد. البته دیگر نشست‌ها مثل فیلم‌های **«روز بلاوا»** و **«مردن در آب مطهر»** هم حواشی مربوط به خود را داشتند.

● اختتامیه

این نکته قابل ذکر است که در مراسم اختتامیه صحبت‌های **فرشته طائرپور** (از داوران بخش مسابقه‌ی فیلم‌های کوتاه، مستند و نگاه نو)، امیر آقایی (بهترین بازیگر نقش مکمل مرد) و محمد حسین مهدویان (بهترین کارگردان) در ارتباط با حوادث گذشته و همدگر تقدیر از بازیگران کودک کار و صحبت‌ها و گریه‌های خواهر و برادر کودک افغان در فیلم **خورشید** از صحنه‌های تأثیرگذار و حتی بحث‌برانگیز اختتامیه‌ی جشنواره‌ی فیلم فجر بود. البته بار دیگر مهندسی جوایز، نگاه گزینشی و برخی از انتخاب‌های عجیب هیئت داوران مثل انتخاب بهترین بازیگر زن و نامزدهای بهترین بازیگر اصلی و مکمل مرد انتقادهای زیادی به همراه داشت.

در انتها باید گفت حوادث اخیر از آن دسته مسائلی است که هر روز با هزاران نوع قضاوت و آتش‌فشان نظرات مردم و رسانه‌ها همراه است. قطعاً هر هنرمندی که رسالت خود را همراهی با مردم می‌داند باید با توجه به چارچوب فکری خود و تجربه تاریخی چند سال اخیر بتواند واکنش مناسب را بدون تضییع حقوق دیگر هنرمندان و هرگونه عوام فریبی و محافظه‌کاری داشته باشد. بدون شک گذر زمان درستی آن را اثبات خواهد کرد. تمامی این حوادث و حواشی پیش آمده علاوه بر اینکه در جای خود موضوعات مهمی هستند و شایسته‌ی بحث و بررسی خواهند بود، نباید ذهن ما را از تغییرات سینمای ایران دور کند.

در این سال‌ها موج ابتدالی که جریان سینما و در مجموع هنر ایران را دربرگرفته، آنرا به سمت تولید و نه خلق آثاری برده که از لحاظ هنری دستاوردی برای سینمای ایران نداشته و تولیدکننده، مخاطب هنر را مصرف‌کننده ای برای کالای خود در نظر می‌گیرد. این در شرایطی است که در کنار مسائل دیگر، جدول فروش اکران فیلم‌ها حمایت شدید مردمی از آثار وابسته و تجاری را نشان می‌دهد که هر ساله کارگردانان بیشتری را به ساخت چنین فیلم‌هایی ترغیب می‌کند.

از هنر ایران حمایت کنیم

مخاطبان را جلب کردند. هم‌چنین وجود کارگردانان مطرحی مثل محمد حسین مهدویان با **«درخت گردو»** که همیشه آثارش با استقبال مردم روبرو می‌شوند و البته مجید مجیدی با **«خورشید»** که هر چند دیر به جشنواره رسید اما با همان حال و هوای **«بچه‌های آسمان»** و با درخشش کودکان کار خیلی از بینندگان را به تحسین واداشتند. البته فیلم‌هایی مثل **«خون شد»**، **«آن شب»** و **«پوست»** که با سبک‌هایی متفاوت از سبک‌های رایج چند دهه‌ی اخیر سینمای ایران ساخته شدند و چند فیلم دیگر مثل **«منز استخوان»**، **«لباس شخصی»**، **«دوزیست»**، **«قصیده‌ی گاو سفید»** و **«بی صدا حلزون»** با طرح موضوعات جدید توانستند مخاطبین سینمای ایران را در مجموع تا حدودی راضی کنند.

● نشست خبری

نشست خبری فیلم‌ها که همیشه یکی از بخش‌های جنجالی جشنواره را دربرمی‌گرفت با حضور عوامل فیلم‌ها و اصحاب رسانه امسال هم از حواشی زیادی برخوردار بود. از پرحاشیه‌ترین آن‌ها می‌توان به نشست فیلم خروج اشاره کرد. از صحبت‌های **فرامرز قریبیان** (داور سی و دومین جشنواره‌ی فیلم فجر) که به صراحت خبر از باپمال شدن سیمرغ نوید محمدزاده در فیلم **«عصبانی نیستم»** داد تا صحبت‌های جنجالی ابراهیم حاتمی‌کیا که به تندترین شکل ممکن با انتقادات وارده از طرف خبرنگاران برخورد کرد و بار دیگر عوامل غیرطبیعی را مانع موفقیت فیلم خود و خروج **«خروج»** از فیلم‌های برتر توسط آرای مردمی دانست و به همین علت یکی از افراد غایب در مراسم اختتامیه بود.

● شهاب حسینی

همچنین نشست خبری فیلم **«شین»** به تهیه‌کنندگی و بازی **شهاب حسینی** با وجود اینکه در بخش مسابقات جشنواره نبود ولی طبق قوانین توانست با درخواست کتبی تهیه‌کننده با اکران در بخش خارج از مسابقه حضور پیدا کند. این نشست با صحبت‌های تند شهاب حسینی -که از قبل هم نسبت به تحریم جشنواره مخالفت خود را اعلام کرده بود- همراه شد. صحبت‌های وی علاوه بر اینکه مخالفت با واکنش مسعود کیمیایی مبنی بر تحریم جشنواره و دفاع از گفته‌های قبلی خود را شامل می‌شد، توضیحاتی در مورد نوشتن نامه به رئیس جمهور جهت رفع ممنوعیت حضور **بهروز وثوقی** در سینمای ایران و علت تقدیم جایزه‌ی خود در جشنواره‌ی کن به **امام زمان (عج)** در ایران را در پی داشت و تحریم جشنواره را تنها موجب نادیده گرفتن آثار خیلی از

قبل از اکران هر فیلمی در جشنواره‌ی فیلم فجر، پس از پرواز سیمرغ به آسمان، ناصر طهماسب تاریخ جشنواره فجر را دوازدهم تا بیست و دوم بهمن ماه اعلام می‌کند

اما سی و هشتمین جشنواره‌ی فیلم فجر خیلی زودتر با سیل تحریم‌ها از مستندسازها و تدوینگر سه فیلم در جشنواره گرفته تا افرادی که هیچ اثری در این جشنواره نداشتند همراه بود

● تحریم

خبرسازترین آن‌ها، تحریم جشنواره توسط مسعود کیمیایی که با پاسخ تند شهاب حسینی همراه شد، پیمان معادی که با وجود انصراف از جشنواره، سیمرغ بلورین بهترین بازیگر مرد را دریافت کرد و تحریم و انتقاد عوامل فیلم روز صفر در اختتامیه را به دنبال داشت و در آخر، تحریم جشنواره توسط **پایک حمیدیان** که در کنار بازی خوب خود چندسالی است بانهادهای رسمی کشور همکاری می‌کند. علت اصلی این تصمیم، احترام و همدردی با کشته‌شدگان و داغداران حوادث و اتفاقات اخیر بود.

جشنواره‌ای که شعارش **«با سینما کنار هم باشیم»** بود، بدون افتتاحیه و عدم اجرای موسیقی زنده در بخش اختتامیه با انصراف شروع شد و با انصراف هم به پایان رسید. البته تحریم جشنواره‌ی فیلم فجر اتفاقی جدید نبود و دقیقاً ده سال پیش هم خیلی از کارگردان‌ها از جشنواره کناره‌گیری کرده بودند. باید گفت که کناره‌گیری از جشنواره تنها ناظر به بخش داوری جشنواره است و تنها تهیه‌کنندگان قادر به خارج کردن فیلم خود می‌باشند.

حاشیه‌های ابتدایی جشنواره به همین‌جا ختم نشد و عدم انتخاب فیلم **«مجبوریم»** رضا درمیشیان به علت کیفیت پایین، کنار گذاشتن فیلم **«قاتل و وحشی»** حمید نعمت‌الله به علت مشکلات مالی و مالکیتی فیلم و نرسیدن فیلم‌هایی مثل **«مست عشق»** حسن فتحی و **«دست انداز»** کمال تبریزی و عدم حضور کارگردانان و بازیگران مطرحی مثل سعید روستایی، داریوش مهرجویی و نوید محمدزاده خبر از یک جشنواره‌ی ناامیدکننده می‌داد.

جشنواره با وجود تمام حواشی ابتدایی خود با کارگردانان فیلم اولی (**نگاه نو**) مثل سعید ملک‌ان با **«روز صفر»** که سال‌ها در سینمای ایران غیر از کارگردانی هر کاری از طراحی لباس و چهره‌پردازی گرفته تا بازیگری، فیلمنامه‌نویسی و تهیه‌کنندگی انجام داده بود و محمد کارت با **«شنای پروانه»** که به خوبی توانست خود را از یک مستندساز به کارگردان تبدیل کند، نظرات بسیاری از

نویید قربانه

حکومت مردم بر مردم!

● در نهایت

مهم‌ترین بحثی که باید به آن پرداخت این است که هر انسان مسلمانی باید بتواند در قیامت پاسخگوی اعمال خود باشد و مسئولیت کارهای خود را بپذیرد که یکی از مهم‌ترین این اعمال رأی دادن است.

زیرا نه تنها سرنوشت خود بلکه سرنوشت یک جامعه را تعیین می‌کند. پس شاید جملات "رأی می‌دهم تا راحت‌تر شغل بگیرم بیاد"، "رأی می‌دهم چون فلانی رأی می‌دهد یا همه رأی می‌دهند"، یا بالعکس "رأی نمی‌دهم چون حال ندارم"، "رأی نمی‌دهم چون نمی‌خواهم شناسنامه‌ام کثیف شود"، ... جواب‌های خوبی برای سؤال‌هایی که قرار است در قیامت از ما پرسیده شود نباشد و به دنبال راه‌های بهتری برای توجیه اعمال خود باشیم. جدا از بحث اعتقاد به اسلام و قیامت هم هر انسانی باید بتواند پاسخگوی وجدان خود باشد و خود را قانع کند. پس بهتر است اسیر بازی‌های رسانه‌ای نشویم و راه حق را در قدم اول با تفکر خود پیدا کنیم.

با جملاتی از کتاب **آرای عمومی محمود حکمت‌نیا** (صفحات ۲۶۶ و ۲۶۷) مقاله را به اتمام می‌رسانم:

گروه اقلیت نباید به بهانه‌ی حق دانستن خود، از جامعه‌ی اسلامی جدا شود و اجتماع را دچار تفرقه کند.

حال در یک همه‌پرسی هم اگر اکثریت به روشی و سیاستی رأی مثبتی دادند و اقلیت خود را بر حق بدانند، نباید ادعای جدا شدن از اکثریت را داشته باشند خلاصه اینکه روایات پیروی از "انبوه مردم" **دلیل بر حقانیت رأی اکثریت ندارد، تنها شیوهی کنار آمدن اقلیت در کنار اکثریت را بیان می‌کند**

در این امر (مطابق نص صریح اصل ۷۹ قانون اساسی) شورای عالی امنیت ملی دستور این قطعی را صادر کرد. **(برای مطالعه نمونه‌های پیش‌تر به قضایای مجلس شورای اسلامی ششم رجوع کنید)**. پس بهتر است قبل از شرکت در انتخابات به این سؤال پاسخ داد که آیا نماینده‌ای که قرار است وارد مجلس شود. توانایی تغییر این روبه و به رأس امور بردن مجلس را دارد یا خیر؟ آیا اگر الآن نماینده‌های دیگری در مجلس حاضر بودند، نرخ بنزین به هزار تومان بازگشته بود؟ آیا مجلس و نمایندگان آن می‌توانند بدون دردسر از حق تحقیق و تفحص در تمام امور کشور که قانون اساسی به موجب اصل ۷۶ در اختیار آن‌ها قرار داده استفاده کنند؟

● حق یا تکلیف؟

با اقتباس از بخش "بررسی یک شبهه: حق یا تکلیف" کتاب انتخابات نمایندگی مجلس نوشته سید احمد حبیب‌نژاد

یکی از ابتدایی‌ترین جملاتی که هر دانشجوی حقوق آن را یاد می‌گیرد این است که حق و تکلیف در برابر یکدیگر قرار می‌گیرند. تکلیف به معنای امری که بر یک شخص بار شده و وظیفه‌اش است و باید آن را انجام دهد و حق به معنای توانایی‌ای که شخص بر چیزی یا بر کسی داشته که قابل اسقاط است. بحثی که در ارتباط با این مقاله است، حق یا تکلیف بودن شرکت در انتخابات است. در اکثر اسناد و تعهدات بین‌المللی از رأی دادن به عنوان حق مردم یاد شده در صورت حق دانستن آن، مردم می‌توانند از این حق خود صرف نظر کرده **(اسقاط)** و در انتخابات شرکت نکنند و یا از حق خود استفاده کرده و به پای صندوق‌ها بیایند ولی اگر شرکت در انتخابات را یک تکلیف بدانیم، تمامی مردم موظف به رأی دادن هستند

در کشورهای دیگر بحث‌های بسیاری شده اما موضوعی که به نظر می‌رسید کم‌تر به آن توجه شده و مورد غفلت واقع شده بحث مقایسه‌ی حدود و صلاحیت‌های این نهادهای مشابه و مقایسه‌ی آن‌ها با حدود و صلاحیت شورای نگهبان است. **(بررسی حق رَد صلاحیت نامزدهای انتخابات مجلس و نظارت استصوابی)**

● مجلس در رأس همه‌ی امور است

جمله‌ای بسیار ارزشمند که امام خمینی (ره) در همان ابتدای انقلاب فرمودند که حاکی از نقش بسیار پررنگ و ویژه‌ی مجلس شورای اسلامی در نظام جمهوری اسلامی است. اما باید دید آیا واقعا در عمل هم مجلس در رأس همه‌ی امور است؟ متأسفانه با گذشت ۴۱ سال از انقلاب اسلامی، شاهد گسترش شدید نهادهای قانون‌گذاری در ایران هستیم که به شکل کامل موازی با مجلس شورای اسلامی در حال فعالیت هستند و جایگاه دقیق این نهادها و مصوباتشان در قانون ایران مشخص نیست. اگر می‌خواهید یک نمونه‌ی ملموس‌تر را متوجه بشوید، به قضیه‌ی گران کردن بنزین در آبان امسال رجوع کنید که توسط یکی از همین نهادهای موازی مجلس (شورای عالی هماهنگی اقتصادی سران قوا) بدون دخالت اکثر نماینده‌های مجلس و حتی بدون اطلاع به آنان تصویب شد.

یک مثال دیگر که برای اکثریت افراد جامعه محسوس بود، قطع کردن اینترنت در پی اعتراضات گرانی بنزین بود که با وجود صلاحیت مجلس شورای اسلامی

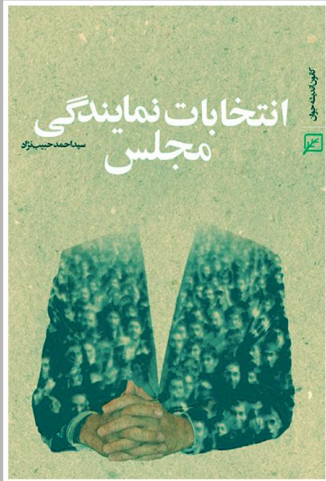
هر شهروند قبل از شرکت در هر انتخاباتی باید به یک سری از سؤال‌ها پاسخ دهد تا بتواند خودش را برای شرکت یا عدم شرکت و یا اینکه چگونه رأی بدهد قانع کند و بدون این پرسش و پاسخ شاید نتوانیم **یک کشور پر قدرت‌تر** داشته باشیم

● انتخابات آزاد و رَد صلاحیت

طبق اصل ۶ قانون اساسی "در جمهوری اسلامی ایران، امور کشور باید به اتکای آرای عمومی اداره شود، از راه انتخابات..." اما علی‌القاعده این انتخابات باید به شکل کاملاً آزاد و در فضایی منصفانه و به دور از هرگونه اعمال زور و فشاری برگزار شود تا مردم بتوانند آزادانه انتخاب خود را به دلخواه انجام دهند. در صورتی که این اتفاق رخ ندهد، انتخابات ذات و ماهیت اصلی خود **(دموکراسی: حاکمیت مردم بر مردم)** را از دست می‌دهد و نمی‌تواند آثار خود را به درستی بر جامعه بار کند. در اعلامیه‌ی شورای اتحادیه‌ی بین پارلمانی (مصوب ۲۶ مارچ ۱۹۹۴ در اجلاس یکصد و پنجاه و چهارم) **"معیارهای انتخابات آزاد و منصفانه"** به اتفاق آرا به تصویب رسید.

در این اعلامیه راجع به حقوق شرکت‌کنندگان در انتخابات، چه به عنوان نماینده و چه به عنوان رأی دهنده صحبت می‌شود. **(در کنار تلگرامی چرخه آن را دریافت کنید)** اما شاید برای فهم بحث فعلی نیازی به مطالعه‌ی قوانین مختلف و... نداشته باشید و با معیار قراردادن عقل بتوان به درک خوبی از آن رسید. مسئله‌ای که در هر انتخابات مورد اعتراض خیلی از افراد قرار می‌گیرد، بحث رَد صلاحیت

هاست که خوشبختانه در قانون ایران راه برای اعتراض به رَد صلاحیت باز است و هر نماینده‌ای می‌تواند با رعایت مراحل آن به رَد صلاحیت خود اعتراض کند. اما مسئله‌ی اصلی آن جایی رخ می‌دهد که مردم بخواهند به شخصی رأی بدهند که مورد تأیید شورای نگهبان نباشد و یا رَد صلاحیت‌ها به قدری زیاد باشد که جبهه‌ای نتواند در یک استان لیست انتخاباتی جمع کند. سؤال اصلی‌ای که در این ارتباط مطرح می‌شود این است که آیا رَد صلاحیت‌های گسترده با انتخابات آزاد در تعارض است یا خیر؟ به راستی اگر در انتخابات هیچ‌گونه واسطه و رَد صلاحیتی وجود نداشت و همین‌طور احزاب می‌توانستند آزادانه در سراسر کشور فعالیت کنند، نمی‌توانستیم انتخابات پر شورتر و به تبع این انتخابات، مجلس بهتر و قدرتمندتری داشته باشیم؟ زیرا در این انتخابات دیگر بهانه‌ای برای هیچ شخصی در جهت عدم شرکت در انتخابات باقی نمی‌ماند و هر شخصی می‌توانست به اشخاص مورد علاقه‌ی وی خود رأی دهد تا به عنوان نماینده‌ی وی در مجلس شرکت کند. در ارتباط با وجود نهادهای مشابه شورای نگهبان

این کتاب به قلم سید احمد حبیب‌نژاد (عضو هیئت علمی دانشکده حقوق پردیس فارابی دانشگاه تهران) به خوبی کتابی ارزشمند است که با مطالعه آن می‌توان اطلاعات مفیدی در ارتباط با انتخابات مجلس شورای اسلامی کسب کرد و در انتخاب، بهتر و آگاهانه‌تر تصمیم گرفت.

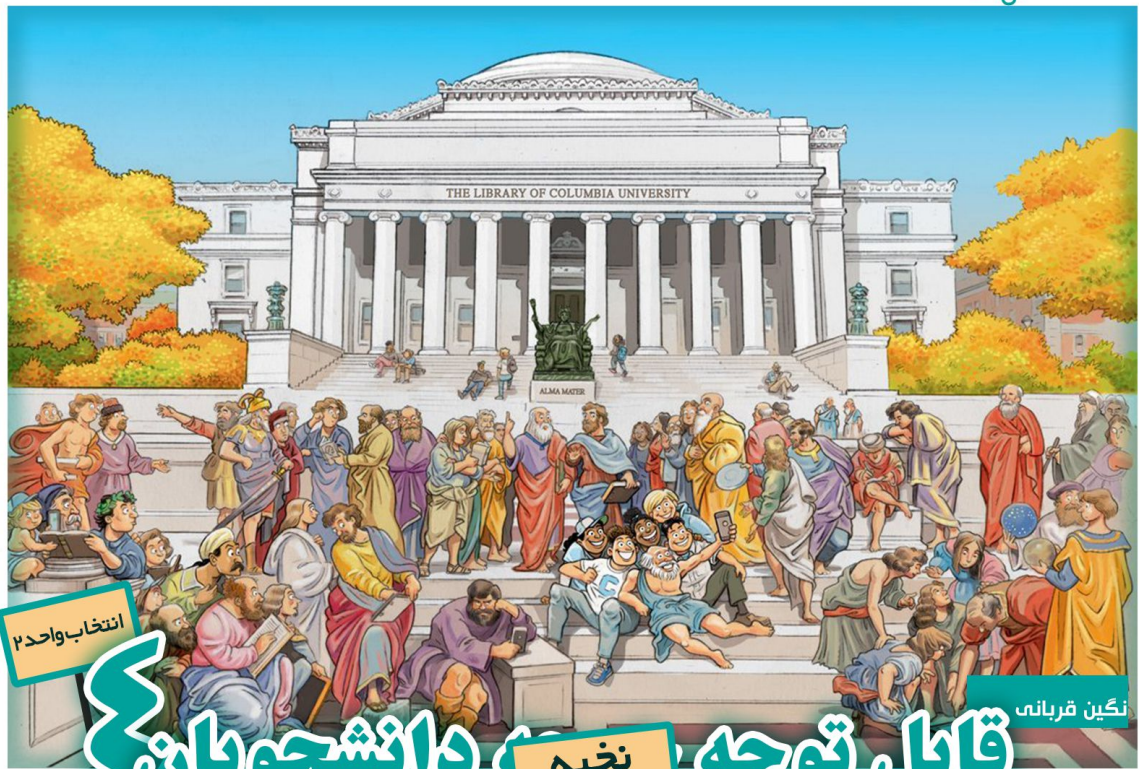
در ادامه چند خطی از مقدمه‌ی این کتاب را می‌خوانیم:
"در نظام‌های سیاسی امروز جهان، شاید انتخابات، بهترین و رایج‌ترین ابزار مشارکت مردم در سرنوشت سیاسی کشورشان باشد. از همین رو کم‌تر روزی است که اخباری را از انتخابات در گوشه گوشه‌ی این جهان پهناور نشنویم و نبینیم. در کشور ما نیز بحث انتخابات به مفهوم امروزی از زمان مشروطیت وارد عرصه‌ی سیاسی گردید و به خصوص پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران، مباحث مربوط به انتخابات، بسیار جدی‌تر و عمیق‌تر گشت. از نظر کمیت نیز از سال ۱۳۵۷ تا حال حاضر هر سال شاهد حداقل یک انتخابات در کشورمان بوده‌ایم."

نویسنده: سید احمد حبیب‌نژاد
ناشر: کانون اندیشه جوان

قیمت نسخه فیزیکی (اکنون): ۵,۰۰۰ تومان
قیمت نسخه دیجیتالی (طاقچه): ۲,۵۰۰ تومان

دانشگاه صادرکننده مجوز: دانشگاه تهران
صاحب امتیاز، مدیرمسئول، سردبیر، طراح و صفحه‌آرا: محمدامین عیّدی قمی
زمینه انتشار: فرهنگی-اجتماعی (سیاسی، اقتصادی، هنری، ادبی)
تاریخ انتشار: ۳۰ بهمن ۱۳۹۸
شماره: ویژه نامه انتخابات مجلس یازدهم

حتما با ما در تماس باشید.
منظر نظرات، پیشنهادات شما هستیم
@Charkhe_UT

انتخاب واحد

نگین قربانی

قابل توجه دانشجویان

ماه میبینمتون که میگید ترم بعدی ۱۴ واحد بیشتر برنمیدارم مدیونید اگر فکر کنید چون خودم هیچی واحد بهم نمیره دارم به شما مرفهان بی درد حسادت میکنم نه اصلا این طور نیست بلکه صرفا یک نصیحت دوستانه بود

داغستان

پیشنهادهای بعدیم
اینه که چرا اسم این سامانه رو به داغستان تغییر نمیدید؟
دلیل من برای این پیشنهاد چیه؟ اول اینکه از نمرات من نوعی گلی به گل های این گلستان اضافه نمیشه و دوم اینکه سعدی چه گناهی کرده که بعد از اینکه دوستان میفهمن وقت رفتن به سربازیه فحش بخوره؟ خطاب به سامانه سربازیه فحش بخوره؟ خطاب به سامانه گلستان مینویسم روی باد روی ابر رو پر پرند رو برگا که بدون یک روزی تو از برنامه ایتا و بله هم تنها تر میشی و هر دانشگاهی سامانه اختصاصی خودش رو خواهد داشت اونیه که با همه نداری ها و خطا زدن هات و اکنون سایت در حال به روز رسانی است لطفا مزاحم نشوید هات ساخت من بودم اما تو بدکردی سپردمت به کلید اسرار مطمئنم که یک روز خوب میاد ولی تنها مشکلیش اینه که من اون روز دیگه دانشجو نیستم! پی نوشت آنکه ترم جدید آغاز شد و هفته ها بگذشت داریم آماده میشیم برای امتحانات میان ترم در صورتی که چشم مان به بخش اطلاعات جامع دانشجو خشک شد و او همچنان عجب صبری دارد که نمره ها را وارد نمیکند

#مناطَب_خاص

دارم استاد تشریف میارن و یک پنجر بردار! خطای: کلا از قیافت خوشم نمیداد! خطای دانشجو و مشقت لازم و ملزوم یکدیگر هستند! و خطای: ترم پیش با فلان استاد داشتی روتو زیاد نکن و هزاران سورپرایز دیگر به این صورت که الان سر یک کلاس من به عنوان دانشجو حضور دارم استاد تشریف میارن و یک پنجره که هر از چند گاهی با وزش باد محکم بسته میشه تا جو کلاس شاد بشه. البته من فکر میکنم فقط شخص افتتاح کننده دانشکده حقوق ممکنه من رو نفرین کرده باشه و در غیر این صورت این حجم از بیچارگی و استیصال واقعا شبیه فیلم های علمی و تخیلیه. اما از حق نگذریم هستند کسانی که چهار ترمه با استاد x کلاس دارند خب خواهر من برادر من شما بعد از اینکه استاد x رو زیارت کردی به حرکت بکن بذار چشم ما هم به جمالشون روشن بشه مکه ما دل نداریم! من به عنوان پیر این عرصه که طی این چند ترم دانشگاه به امید حق علیه باطل اجازه نداشتیم حتی یک ترمم خودم انتخاب واحد بکنم باید خدمتون عارض بشم که الان حس روزایی رو دارم که تخته پاک کن رو خیس میکردیم و روی تخته میکشیدیم و به گمان خودمون تخته خیلی تمیز میشد اما بعدش متوجه میشدیم چه اقتضایی به بار اومده. شاید پیرسید این موضوع چه ارتباطی داره با انتخاب واحد کردن؟!

از ۲۴ به ۱۴

یادبگم ما عملدار این برهه از مقطع تحصیلی قرار داریم که اول ترم احساس میکنیم اتوبوس چپ کرده و از برداشتن ۲۴ واحد احساس پیروزی میکنیم اما بعدش خرداد

طی هفته های اخیر اتفاقاتی برای ما افتاد که من فکر میکنم مسئولان آموزش متن شماره انتخاب واحد رو جدی گرفتن عزیزان من از همین تربیون اعلام میکنم که بابا من شوخی کردم به جان مادرم!

بازهم مشکل از تهران

واقعا قرار نبود سایت با ما یاری نکنه این دسته از وقایع تو خود آبودانم قفله! اما به لطف دوستان که صد البته در تهران سهوا ما رو در لیست سیاهشون قرار داده بودند و ابدا مشکل از دانشگاه عزیز و محترم پردیس فارابی دانشگاه تهران شعبه قم المقدسه نبود من به شخصه به متن طنز نیازی نداشتم این خود خود خود راز بقا و مستند ترین متن ممکن بر اساس یک داستان واقعی است که برای بیماران قلبی و کودکانی که هنوز از دوییدن در حیاط مدرسه خوشحال می شوند و از وجود پروسه عظیم تحمیل واحد بیخبرند توصیه نمیشه و این رویداد ها رو و برای مثال این رو که ما درسی رو انتخاب کردیم در صورتی که هنوز نمیدونیم پیش نیاز قبلش رو پاس شدیم یا خیر رو اگر به صورت ترین مرد ایران که شخص سفیر سوییس هست بگیم دو روز مجلس زنانه عزای عمومی در محل سفارت برگزار میکنه و خون میگیرید. به این صورت که برای انتخاب خطاهای سایت عبارت بودند از: تکمیل ظرفیت درس مورد نظر در صورتی که کلاس ۲۰ نفر جا داشت و خطای: پیش نیاز در صورتی که نمره درس وارد سایت شده بود و مورد تایید استاد قرار گرفته بود کلیک کردن بر گزینه اعمال تغییرات و حذف شدن تمامی واحد های اخذ شده با مجرب ترین اساتید خطای: دل اون استاد موازی رو نشکند و باهش درس یک کلاس من به عنوان دانشجو حضور